

[Justitsministeren.]

men hvis det ærede Medlem vil have uddybet Sagen bedre, end han gjorde det, vil jeg saamænd ikke have noget imod at tale om Hundeloven ogsaa i Radioen. Ellers havde jeg ikke tænkt mig at skulle tale i Radio om Hundespørgsmaalet, men jeg har tænkt mig at sende alle de Skrivelser, jeg har modtaget, over til Udvalget for at bede dette se paa de mange Enkelt-henvendelser, det drejer sig om.

Det begyndte jo nemlig saaledes med denne Lov som med de fleste andre samfundsoprivende Spørgsmaal, jeg har givet mig af med, at naar man har fundet en saadan gylden Middelvej, opstaar der almindelig Anerkendelse den første Dag eller to, men saa opdager man fra forskellige Sider, i hvert Fald de politiske Modstandere, at den gaar dog vist ikke; det kan dog ikke gaa an, at Folk ude omkring, som ikke er Socialdemokrater, faar den Opfattelse, at en socialdemokratisk Justitsminister kan lave en fornuftig Hundelov, og saa begynder det at strømme ind fra Indsenderne til Bladene, i Gaar et Suk fra Nørre Alslev, i Dag et andet Suk fra „Fyns Tidende“. Det sidste er saa morsomt, at jeg vil tillade mig at oplæse det, ikke alene fordi det er sjældent, at der staar noget morsomt i „Fyns Tidende“, men ogsaa fordi det i sig selv er grinagtigt. Det hele drejer sig nemlig om den samme Bestemmelse, som den ærede Ordfører for Det radikale Venstre særlig vendte sig imod, i § 10, 3die Stykke:

„Det er en herlig Bestemmelse, den mangler bare en Tilføjelse om, at hver Gaard skal opslaa en Skitse paa Døren om, hvor Hunden er bundet, eller i hvilken Stue den opholder sig. Eventuelle Tyve skulde jo ikke gerne udsættes for voldelig Overlast fra Hundens Side.“ Jeg skal sørge for, at Udvalget kommer til at overveje ogsaa denne Tilføjelse.

I øvrigt vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til hver enkelt af de ærede Ordførere.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Simonsen) kan jeg sige, at jeg gerne vil være med til at overveje, om Afmeldelsespligten burde optages i Loven af Hensyn til den nødvendige Kontrol. Foreløbig tror jeg nu, at vi begge faar tilstrækkeligt Besvær med at faa indført Anmeldelses-

pligt, men hvis det gaar, kan man maaske diskutere Afmeldelsespligten bagefter.

Den ærede Ordfører var ligesom flere andre Talere inde paa Fortolkningen af „fuldt Herredømme“. Det siger sig selv, at det ogsaa har voldt mig Hovedbrud at formulere § 10, fordi jeg maatte være i Tvivl om, hvorvidt man ikke burde gaa over til, som jo overmaade mange Mennesker forlanger, naar man har en Hund i Byer eller i Omraader med bymæssig Bebyggelse, at den altid skal holdes i Baand; derfor gik jeg den Vej at foreslaa: man kan vel dog gøre en Undtagelse herfra, naar vedkommende har fuldt Herredømme over den, men saaledes at man i de Byer, hvor man mener, dette ikke er tilstrækkeligt, i Politivedtægterne — og jeg henleder den ærede socialdemokratiske Ordførers Opmærksomhed paa, at det udtrykkelig staar i § 10, Stk. 2, — i Politivedtægterne kan optage Bestemmelser, hvorefter Hunde altid skal føres i Baand. I øvrigt mener jeg, at „fuldt Herredømme“ maa betyde i Almindelighed, naar man bevæger sig paa Gader og Stræder, at Manden har Hunden lige op ad sig. Man kan ikke tillade ham at lade den strejfe rundt, selv om den vender tilbage, naar han fløjter, for undervejs kan den afstedkomme, som det ogsaa er blevet nævnt, forskellige Ulykker, medens det derimod, hvor det drejer sig om Pladser som Frederiksberg Have eller Søndermarken, jo ikke har samme Betydning, at Hunden gaar lige op ad Ejeren, naar han altid har Herredømmet. Men det kan man jo drøfte nærmere i Udvalget. Jeg tør sige, at jeg for mit eget Vedkommende er komplet lige glad, hvad der kommer til at staa i saa Henseende, og jeg synes, det maa være tilstrækkeligt, naar man i den enkelte Kommune lader fastsætte i Politivedtægten, hvorvidt man altid skal have Hunden i Baand.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ønskede endvidere drøftet Spørgsmaalet, om man ikke skulde indføre tvungen Ansvarsforsikring for Hunde, og sagde, at det vilde vinde Paaskønnelse fra mange Sider. Ja, jeg tror gerne, det vilde vinde Paaskønnelse fra dem, der ikke ejer Hunde, og det er jo mange; jeg er derimod ikke helt sikker paa, at Bestemmelsen vil vinde Paaskønnelse fra de mindre bemidlede Hundeejere,